

Problematika obětí trestných činů z pohledu kriminalistiky tak, jak lze pozorovat mimo jiné i na předložené práci je nepochybně problematikou, kterou je třeba se zabývat. Získané poznatky o obětech lze velmi často využít pro aplikační praxi policejních orgánů i dalších orgánů činných v trestním řízení, což může výrazně přispět nejen k lepšímu přístupu k obětem, ale především z kriminalistického pohledu nejpodstatnější záležitosti, tedy odhalení a dopadení pachatele. Informace předkládané v obecné části práce by měly být známé všem osobám, které s oběťmi v rámci i mimo rámec trestního řízení přijdou do styku. Poznatky předestřené v části zvláštní by pak měly být vlastní především policistům a vyšetřovatelům, kteří v praxi řeší konkrétní případy. Právě v informovanosti policistů, kteří jsou zpravidla prvními osobami v kontaktu s oběťmi a taktéž bývají prvními na místech činu, lze spatřovat největší deficit ve stávající praxi. Některé chybné kroky policistů v prvotních fázích trestního řízení jsou později jen těžko napravitelné a to jak s ohledem na správný přístup k oběti, tak s ohledem na úspěšnost samotného vyšetřování. Bylo by tedy na místě věnovat vzdělávání policistů i v oboru viktimologie a kriminalistické viktimologie zvýšenou pozornost. Tato práce přirozeně nemá takové edukativní ambice, ale vhodné prameny, případně odborníky v oboru by bylo jistě možno nalézt. Z obecné části práce, lze jen těžko vyvozovat nějaké konkrétní závěry, avšak je patrné, že obor viktimologie může být poměrně široký a může obsahovat širokou paletu témat, které jsou s oběťmi trestných činů spojeny. Práce s poznáváním těchto aspektů však rozhodně není prací marnou. Díky výzkumům a zobecněným zkušenostem odborníků pracujících s oběťmi lze následně v praxi postupovat mnohem efektivněji. Vzhledem ke skutečnosti, že dle průzkumů má až 60% dospělé populace osobní zkušenost s viktimizací, je v zájmu celé společnosti, aby poznání oboru bylo na vysoké úrovni a to nejen na straně policistů, ale i dalších osob, například pracovníků médií. Zvláštní část shrnuje zásadní kriminalisticky relevantní oblasti viktimologie, ze kterých jasně vyplývá důležitost oběti trestného činu pro jeho úspěšné vyšetření. Oběť hraje podstatnou roli v celém průběhu trestního řízení. Jak to ukazují jednotlivé kapitoly zvláštní části, její poznání a spolupráce s ní je možná v rozličných kontextech kriminalistické činnosti. Také z konkrétních příkladů, v práci uvedených, lze zmíněnou důležitost dovodit. I kdyby se 56 kriminalisté nesnažili přistupovat k obětem co nejšetrněji s ohledem k nim samotným, měli by viktimologických poznatků využívat z důvodu úspěšnosti v jejich vlastní práci. Lze tak konstatovat, že kvalitní aplikace oboru kriminalistické viktimologie v praxi přináší, řečeno ekonomickým výrazem, dvojnásobek. Je totiž pravidlem, že při vhodném přístupu k oběti lze zároveň od ní získat maximum důležitých informací a vzbudit v ní zájem na kladném výsledku trestního řízení, což není u všech obětí samozřejmostí. Čím více se budou kriminalisté problematice obětí věnovat, tím více získají zkušeností. Ty pak lze dále zobecňovat a zpětně tak zdokonalovat teoretická východiska učení o obětech. Závěrem nezbyvá než vyjádřit přání, aby oběti trestných činů bylo co nejméně a pokud se již někdo obětí stane, aby jeho situace nebyla ještě více zhoršována nevhodným postupem orgánů činných v trestním řízení. Obor kriminalistické viktimologie tomu může napomoci stejně tak, jako je schopen výrazně přispět k dopadení a potrestání pachatelů trestné činnosti.